

Swedenborgianisme in India:

D. Gopaul Chetty en het huwelijk tussen Swedenborg en Siava Siddhanta, is de titel van een studie door Eleanor Schnarr, gepubliceerd in 2020, USA.

De navolgende tekst is een uittreksel uit dit artikel waarin de auteur vooraf schrijft: *"Het is mijn hoop dat dit verhaal kan dienen als een leerzame gelijkenis voor hen die verlangen naar de verspreiding van het Swedenborgiaanse gedachtegoed over de hele wereld, en dat we in de toekomst de pluralistische diversiteit van de rijke geschiedenis van onze traditie kunnen omarmen buiten de grenzen van het Westerse Christendom. De Nieuwe Kerk is voor de hele wereld."*

Een korte geschiedenis van de Nieuwe Kerk in India

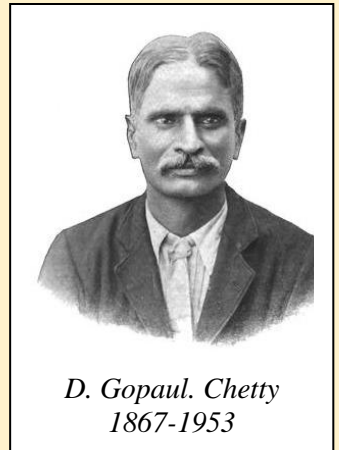
Het Swedenborgianisme werd in de negentiende eeuw in India geïntroduceerd door de inspanning van Britse zendingen. De Britse *Conferece* (de Nieuwe Kerk in groot Brittannië) had al in 1850 een belangrijke aanwezigheid op het Indiase subcontinent, toen er een genootschap werd opgericht in Chumar, en later in Madras en Allahabad. Het is waarschijnlijk dat de eerste inheemse religieuze gemeenschap die beïnvloed werd door de filosofie van Emanuel Swedenborg als bron van spirituele wijsheid een afsplitsing was van de Bramo Somaj genaamd 'De Kerk van de Nieuwe Dispensatie' (Nava Vidhana) die in Calcutta in 1870 werd opgericht door de Bengaalse sociale hervormer Kesbah Chundar Sen (1838-1884). In dat jaar was Sen naar Engeland gereisd waar hij sprak met universalistische christelijke groeperingen waaronder de Swedenborgianen, waarbij hij het mainstream christendom aan de kaak stelde en terugkeerde naar Calcutta met een sterke Swedenborgiaanse invloed op zijn ideeën over de "Nieuwe Dispensatie" en een koffer vol Swedenborgs boeken.

- Met steun van de Britse Conference opende de inheemse **Hindi Swedenborg Society** in 1914 haar deuren aan de andere kant van het land in Bombay.
- In 1925 kondigde ex-minister Sir T. N. Sivagnanam Pillay op een openbare bijeenkomst in Madras aan dat Emanuel Swedenborg de reïncarnatie was van de dertiende eeuwse Tamil heilige Meikanda Devar.
- Tegen 1943 meldde Erik Hjerpe, bij de Swedenborg Bokförlaget (uitgeverij) in Stockholm, tijdens een pers-interview dat hij geloofde dat er "tien miljoen" Hindoe aanhangers van Swedenborg in Zuid-India waren.

Deze explosieve groei van het Swedenborgianisme in Indiase aan het begin van de twintigste eeuw was vooral mogelijk door het levenslange werk van een man die zowel door de Swedenborgiaanse als de Śaivitische gemeenschap grotendeels is vergeten, een theoloog en gevierd sociaal hervormer met de naam D. Gopaul Chetty.

D. Gopaul. Chetty leverde in zijn historische rol als evangelist en sociaal hervormer, een unieke bijdrage aan het Swedenborgiaanse denken in India.

Chetty zag in Swedenborgs werk een universalistische boodschap die zo perfect aansloot bij die van zijn eigen opvoeding dat hij bijna dertig jaar onvermoeibaar zou werken om deze boodschap met zijn landgenoten te delen en een bloeiende Swedenborgiaanse gemeenschap in Zuid-India op te richten.

D. Gopaul. Chetty
1867-1953

Chetty was verre van de eerste Swedenborgiaanse evangelist in India. In feite geloven sommigen dat er al in 1820 een Swedenborgiaanse aanwezigheid in het subcontinent was. In 1860 werd een exemplaar van Swedenborgs *Hemel en Hel* (1758) gekocht door een Hindoeïstische taalkundige, sociaal hervormer en zelfbenoemde "heiden" met de naam • Dadoba Pandurang (1819-1882). Pandurang zou in 1878 een klein boek schrijven getiteld: *A Hindu Gentleman's Reflections respecting the works of Swedenborg and the Doctrines of the New Jerusalem Church*.

Gopaul Chetty werd ook voorafgegaan door

- M. Behramji Malabari (1853 -1912), een Zoroastriaan, 'van nederige geboorte', die al vroeg aanzien verwierf als inheems en Engels dichter, die in contact staat met de meest vooraanstaande mannen van Engeland, en die faam verwierf als sociaal hervormer in India, vooral op het gebied van kinderhuwelijken.
- En Sadhu Sundar Singh (1189-c.1929), een heilige man, geboren in een Sikh familie, die door *New Church Life* werd omschreven als: 'een Sadhu in de Hindoeïstische zin, maar beweert een Christelijke Sadhu te zijn, d.w.z. iemand die het Christendom heeft aanvaard, en die rondgaat om het geloof in de Here Jezus Christus te verkondigen.'

Er zijn anderen die genoemd zouden moeten worden, zoals • Professor Manishankar R. Bhatt (1867-1923), een Gujarati dichter die beter bekend werd onder zijn pseudoniem Kavi Kant,[16] die in 1914 de Hindi Swedenborg Society in Bombay oprichtte en • A. E. Penn, lange tijd secretaris van de Hindi Swedenborg Society en hoofdbeheerder van de boekzaal in Bombay na Bhatt's dood in 1923.

De inspanning werd ook geholpen door westerlingen zoals • John McGowan die in 1890 de titel "Bisschop van de Nieuwe Kerk van de Heer in India" kreeg.

Ook • Frederick E. Gyllenhaal, een Amerikaanse

predikant die maandenlang in India en Zuid-Afrika verbleef, en • H. N. Morris, een langdurige vriend van Gopaul Chetty en een fervent aanhanger van zijn werk.

Er zijn zeker anderen die we aan deze lijst zouden kunnen toevoegen, maar onder zijn tijdgenoten valt Chetty op als een theoloog en spiritueel leider van de hoogste orde, zijn beheersing van zowel het Swedenborgianisme als de Śaiva Siddhanta, maken het mogelijk dat zij een diepgaande en betekenisvolle conversatie hebben binnen zijn geschriften, die dient om beide tradities te verheffen.

In zijn baanbrekende werk *New light on Indian Philosophy or Swedenborg and Śaiva Siddhanta* (1923), deelt Chetty zowel een gloeiende trots op zijn eigen traditie als een diepe droefheid over wat hij waarneemt als een veruiterlijking van religieuze praktijken in zowel het Śaivisme als het Christendom.

In de Swedenborgiaanse theologie ziet Chetty een weg naar een diepere waardering van beide tradities.

Dit boek, dat (grotendeels) door beide gemeenschappen met gejuich werd ontvangen toen het werd gepubliceerd, doet op de een of andere manier het verbijsterende werk om zowel de revolutionaire trots van een volk in de greep van de onafhankelijkheidsstrijd, als een enthousiaste omhelzing van Emanuel Swedenborg als de profeet van de Nieuwe Tijd op één lijn te brengen. Chetty werkte zijn hele leven aan het afwerpen van de 'kroon' van het aardse rijk en het verheffen van de universalistische theologie van de Nieuwe Kerk als 'de kroon van alle kerken', een blijvende visie dat de wereld oecumenische vrede en harmonie zou kunnen vinden door de visie van God als de Liefde zelf.

Bovendien is dit boek een zeldzaam voorbeeld van geleerde Swedenborgiaanse theologie vanuit een perspectief ver buiten het theater van het Westerse Christendom en oorspronkelijk bedoeld voor een Hindoeïstisch publiek. Dit maakt Chetty's geschrift tot een volstrekt uniek juweel in de 'kroon' van de Nieuwe Kerk theologie.

De eerste Hindi vertaling van *Hemel en Hel* werd gepubliceerd in 1894 en twintig jaar later in 1914 werd de Hindi Swedenborg Society opgericht onder leiding van professor Bhatt met lang bestaande boekenzalen in Madras en Bombay. Hoewel Gopaul Chetty tot de eerste leden van deze organisatie behoorde, had hij geen tijd om zich te wijden aan een serieuze studie van Swedenborgs geschriften, tot een paar jaar later toen de Eerste Wereldoorlog een papiertekort veroorzaakte en de *New Reformer* in 1917 gedwongen werd zijn deuren te sluiten.

Gopaul Chetty was in staat Tamil-edities van een aantal werken van Swedenborg te vertalen en te publiceren, waaronder de • Leer des Levens, • Goddelijke Liefde en Wijsheid, • Goddelijke Voorzienigheid, • Het Nieuwe

Jeruzalem en Haar Hemelse Leer, en uittreksels uit • Hemel en Hel. Evenals nevenliteratuur in het Engels waaronder A. Wildes • 'New Light on the Hereafter' en Hellen Keller's • 'My Religion' waarvan Morris een exemplaar naar Mahatma Gandhi stuurde.

Het Śaivisme is een van de oudste religies van de wereld, een letterlijke "Oude Kerk", die in de vorm van vuurrituelen en traditionele poëzie door Ariësche stammen in India werd gebracht tijdens de Vedische periode (~1500 – ca. 500 v. Chr.). Grotendeels door het werk van de heilige Thirumoolar, (hierboven geciteerd)

versmolt het Śaivisme van de Himalaya met inheemse geloofssystemen en werd het Śaiva Siddhanta.

Chetty begint Swedenborg en Śaiva Siddhanta met de oudste geschiedenis van het Dravidische volk.

Hij verwijst naar verschillende Westerse etnologen die het inheemse volk van Zuid-India beschrijven als, "vroeg gevorderd in de beschaving," dat zij "grote zeehandelaren waren en handel dreven met Aziatische en Europese landen lang voor de tijd van Koning Salomo," en "dat zij een gepolijste Tamil literatuur hadden in de eerste eeuw na Christus" Ongetwijfeld een verwijzing naar Thirumanthiram, de tweede eeuw voor Christus klassieker geschreven door de heilige Thirumoolar.

Chetty vertelt ons hoe een Pandiyan koning "een gezantschap naar Rome stuurde." En hoe een andere Griekse soldaten als lijfwacht had. Op deze manier schetst Chetty een beeld van het Tamil volk als mondiaal verbonden machtig en cultureel onafhankelijk.

De interpretatie van Swedenborgs vaak genoemde, pre-Mosaïsche 'Oude Woord' als een potentieel Vedisch geschrift is wijdverbreid geweest gedurende de geschiedenis van de Swedenborgiaanse beweging.

Sinds 1798 en tot in de eenentwintigste eeuw hebben Swedenborgianen hun blik gericht op de Himalaya als de potentiële bewaarplaats van deze oude geschriften. Ongeacht de waarheidsgetrouwheid van het werkelijke bestaan van deze teksten, heeft dit verhaal, voor het grootste deel de Swedenborgiaanse beweging een positieve ontvangst gegeven van de Vedische spiritualiteit en vice versa. Een belangstelling die tot bloei kwam aan het einde van de negentiende eeuw.

De belangrijkste van de vele opvallende parallellen tussen Swedenborg en Śaiva Siddhanta is de kosmische betekenis van de Goddelijke Liefde.

In Chetty's interpretatie wordt de relatie tussen Goddelijke Liefde en Wijsheid de relatie tussen Śiva en Shakti en de gelukzalige vereniging van ruimte en tijd, stilte en energie, van centrum en omtrek, die ten grondslag ligt aan elk moment van waakbewustzijn.

Chetty beschrijft beknopt de aantrekkingskracht van Swedenborgiaanse theologie vanuit dit perspectief in zijn inleiding zeggende:

"In de nrs. 40-46 van Goddelijke Liefde en Wijsheid, identificeert [Swedenborg] substantie met liefde. Met andere woorden, wij moeten liefde niet identificeren met de abstracte conceptuele identiteit die gewoonlijk substantie wordt genoemd, maar wij moeten veeleer het woord "substantie" met zijn gehele betekenis nemen en het toevoegen op die concrete levende ervaring die wij direct, onmiddellijk en intiem kennen als liefde.

Deze aldus geïnterpreteerde leer vormt een nieuw tijdperk in de geschiedenis van de filosofie, want volgens deze leer wenden wij ons in ons zoeken naar werkelijkheid onmiddellijk van de wereld van abstracte begrippen tot de eigenlijke concrete wereld van levende ervaring, in al haar volheid en verscheidenheid, die wij nu liefde noemen. Het geheel van Swedenborgs leer, en de daarin vervatte filosofie, is letterlijk een uiteenzetting van deze aard van de liefde.

Het krachtige van dit betoog is dat het zowel goddelijke immanentie als transcendentie omvat. De "liefde" waarover Swedenborg en Thirumoolar spreken is niet alleen kosmisch en oneindig, zij is ook diep menselijk.

Dit betekent dat er zeer weinig ruimte is voor de verwerping of bagatellisering van werelds lijden en dat de hoogste transcendentie staat optreedt door directe, nuttige actie in de wereld. Deze uitdrukking van goddelijkheid is evenzeer verenigbaar met vele van 's werelds spirituele tradities en wordt een brug tussen de oudste vormen van aanbidding en de nieuwste.

Zoals Chetty Swedenborg citeert op blz. 103 (GDLW-398): 'De liefde of wil streeft voortdurend naar de menselijke vorm, en naar alle dingen die met de menselijke vorm te maken hebben.'

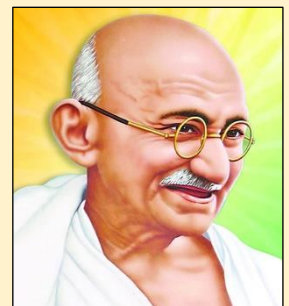
In de inleiding tot Swedenborg and Śaiva Siddhanta schat Chetty dat de bevolking van het Madras voorzitterschap ongeveer 113 miljoen mensen bedraagt, hiervan schat hij dat 20 miljoen volgelingen waren van Śaiva Siddhanta. Als we de bewering van de Zweedse uitgever uit onze inleiding in overweging nemen dat er in 1943 tien miljoen Hindoeïstische volgelingen van Swedenborg in Zuid-India waren, zou dat betekenen dat ongeveer de helft van de volgelingen van de Śaiva Siddhanta in die tijd op de een of andere manier blootgesteld waren aan het Swedenborgiaanse gedachtegoed. Gezien de breedte en toewijding van Gopaul Chetty's werk, wordt dat getal een beetje geloofwaardiger. Zelfs als zijn bereik een tiende van die schatting was, dan nog was hij de meest succesvolle Swedenborgiaanse evangelist in de geschiedenis.

250th Anniversary of the Birth of Emanuel Swedenborg Madras Celebration
29th January 1938

Gopaul Chetty was een vernieuwer en een leider die in staat was een vloedgolf van een religieuze beweging te weeg te brengen omdat hij mensen ontmoette op een manier die hun identiteit als heilig en waardevol bevestigde, omdat hij het bevrijdende potentieel herkende in de eenvoudige leer van de Liefde, in die zin was zijn werk niet tevergeefs. Want waar de goddelijke Liefde wordt gevoeld en de goddelijke Wijsheid wordt gekend, daar is de Kerk.

In 1947 werd India onafhankelijk, in 1948 werd Mahatma Gandhi vermoord en Chetty, blind ziek en berooid, trok zich terug uit zijn werk voor de Kerk, hij zou een paar jaar later sterven in 1953.

Mahatma Gandhi

Vandaag de dag zijn er zeven Swedenborgiaanse leesgroepen in het hele subcontinent. De Kerk in India werd in 2007 te Kerala gereorganiseerd onder leiding van dominee Peter Devassy namens de Algemene Kerk.